

Svenska Naturskyddsföreningen

Riksorganisation för naturvård

Dnr 45/70 F
MS/LMJ
1979-12-21

SNF:s ark.ex.

kop. till Anders Björvall
Mart Marend
Karin Larsson
Mats Hansson 800110

Projekt Varg 1980

Anteckningar från diskussion på SNF 7/12 1979 om arbetet med Projekt Varg 1980.

Närvarande: Anders Björvall, Mats Hansson, Alf Johnels, Karin Larsson, Mart Marend, Pelle Palm och Mats Segnestam.

1. Varg i vilt tillstånd

Ett SNF-krav måste vara att djurarten varg skall få finnas kvar inom landet.

Den etiska synpunkten bör betonas: varken SNV eller annan myndighet har rätt att ge upp vargen som art.

Vargstammen i Sverige måste få utvecklas på egen hand i viss mån och inte bara skötas med hjälp av gevär.

De vargrivna renarna utgör ett blygsamt antal av den totala renstammen. I maj 1970 dödades t.ex. endast 25 av områdets 5 a 10.000 renar av vargarna. SNF bör emellertid erkänna att vargen orsakar samerna ett stort merarbete, t.ex. p.g.a. att flockarna flyttas och skingras.

Vargarna i norr måste få finnas kvar och behöver tillsyn.

Ett SNF-krav måste vara att den lilla gruppen i norr lämnas i fred.

Den spontana invandring av varg som skett från Finland till norra Sverige kan komma att visa sig vara unik och tillfället att nu slå vakt om den lilla vargstam vi har måste tas tillvara, eftersom chansen kanske inte ges igen.

Ett SNF-krav bör vara att man måste ha folk som ägnar sig åt rovdjursfrågorna. Anslaget för spårning är viktigt och har positiva bieffekter för alla rovdjur och för kontakterna med samerna.

Det totala belopp som SNV spenderar på varg kan uppskattas till ca 300.000:- kronor per år.

Ett SNF-krav måste vara att varg skall etableras också på andra håll än uppe i norr.

Ett naturligt område för varg borde var Värmland/Dalarna/Norge.

Ett SNF-krav bör vara att SNV tillsammans med berörda länsstyrelser eller genom kontakt med t.ex. lämpligt skogsbolag utreder vart varg skulle kunna flyttas.

Situationen i Värmland är livsviktig med tanke på vargens framtid i Sverige. Det är dock farligt att övervärdera storleken på vargstammen där, eftersom detta kan leda till utrotning, med politikernas goda minne, av vargen i norr.

SNV studerar situationen i Värmland denna kommande vinter.

Erfarenheter från vargflyttning visar att det är nästan omöjligt att förbereda en flyttning så att vargarna stannar där de släpps. De tenderar att dra sig hemåt mycket snart, så kallad "homing".

Ett SNF-krav bör vara att ett arbetsprojekt förbereds som möjliggör bedövning och flyttande av vargar som annars skulle komma att skjutas. Vargarna bör förses med radiosändare och följas. Eventuellt bör utländsk expertis finnas tillgänglig.

Eventuellt skulle man kunna tänka sig att vilda vargar i Finland som annars skulle skjutas, i stället bedövas och flyttas till Värmland.

SNV bör följa nordamerikanska experiment med "antabuskött".

Ett forskningsprojekt bör skisseras som innebär radiomärkning av vargarna för att klara ut mera om var dessa befinner sig bl.a. på sommaren.

I SNF-projektet bör ingå dels en administrativ beredskap för skrivelser etc., dels upprättandet av riktlinjer för ett vargprogram. SNF bör bevaka vargfrågan under 1980 och ha en beredskap för ingripanden. Detta bör beaktas i samband med upprättandet av projektbudgeten.

SNF bör diskutera rovdjursfrågan med sameorganisationerna.

En enkelt formulerad policy för Projekt Varg behövs och bör formuleras under 1980.

2. Varg i fångenskap

I djurparkerna kommer ett överskott på vargar att finnas inom ett eller två år. De mindre värdefulla djuren bör då slås ut om naturliga avsättningsmöjligheter inte finns.

Blandningen av varg, med tanke på inavelrisker, är f.n. god. Flyttning av vargar i framtiden kan skötas av djurparkerna under samordning genom Skansens försorg.

Det vore önskvärt med tillskott av "friskt blod" från vilda vargar, men detta är möjligen praktiskt svårt att genomföra. Om det görs är sannolikt Skånes Djurpark den mest lämpade parken.

Lantbruksstyrelsen lär ha framfört i samband med Malmbergsvargens bort-

skjutning, att djurskyddslagen skulle ligga hinder i vägen för att flytta vilda vargar till djurparker. Detta bör kontrolleras.

Är det möjligt att använda djupfryst vargsperma?

Märkning och märken bör tills vidare bekostas av Projekt Varg, men på sikt vore det önskvärt att djurparkerna övertar detta ansvar.

Stamboken sköts under kommande år av Pelle Palm.

Ett intyg på att ett visst djur har dödats bör utfärdas genom djurparkernas försorg. Intygen bör sändas till Skansen för att där förvaras tillsammans med stamboken. Pelle Palm åtog sig att upprätta ett formulär.

Det vore önskvärt med en skylt om Projekt Varg som ställs till djurparkernas förfogande. Denna får gärna vara utbytbar för att innehålla aktuell information.

3. Informations och PR

Enighet rådde om att denna PR- och informationsverksamheten framför allt bör knytas till utställningen som görs i samarbete med Riksmuseet och till arrangemang i anslutning till denna.

Utöver detta diskuterades möjligheten till bättre information i djurparkerna, se avsnitt 3.

Mats Segnestam
intendent